

А.

Ал. Първата буква от азбуката, първия тонъ, по старото азбучно наименование, и шести основен тонъ по сегашното. Име на тона **ла** въ народитѣ, които си служатъ съ буквеното означение на нотитѣ. По буквеното акордово означение, голѣмо **A** означава **A dur** (ла мажоръ) акордъ, а малко **a** — **a moll** (ла миньоръ) акордъ. Споредъ Хуго Римановия начинъ на отбелязване на акордитѣ, **a+** или само **a**, означава **A dur** акордъ, а съ **oa** означава **moll** акорда подъ **a** — сиречъ **d moll** акордъ. Буква, съ която въ по-старитѣ съчинения сж отбелязвали алтовия гласъ. **S. A. T.** = сопранъ, алтъ, теноръ; **V. A. B.** = цигулка, виола, басъ. **A**, съ диезъ въ тия съчинения, означава тризвучието **A dur**, а **a** съ бекаръ (или **a-b**) означава тризвучието **a moll**. Въ учението за генералбаса голѣмо **A** означава **A dur** акордъ, малко **a** — **a moll** акордъ; **aa'** е всеобщоупотрѣбимия тонъ за настройване (гласежъ) въ оркестра по обоя. Като предлогъ — въ италианския и френския — **à** означава: на, по, съ, при и пр. Напр.: **a due** = на два гласа, **à deux maines** = на две длъце.

Аларонъ, Пиетро — **Aaron Pietro**, значителенъ музикаленъ теоретикъ, род. 1490 въ Флоренция, умр. 1545 въ Венеция; каноникъ въ Римини, после калугеръ въ Бергамо, Падуа и Венеция. Писалъ: „*Libri III de institutione harmonica*“ (1516). — „Три книги за изучаване на хармонията“, „*Toscanello in musica*“ (1523, 1525, 1529, 1539 и 1562) — „Тосканело въ музика“, „*Trattato della natura et cognitione di tutti gli tuoni di canto figurato*“ (1525) — „Трактатъ върху естеството и познанието на всички тонове въ фигуралното пѣние“, „*Lucidario in musica di alcune oppinioni antiche e moderne*“ (1545) „Осветления въ музиката на нѣкои стари

и нови мнения“ и „*Compendiolo di molti dubbi segreti sentenze interno al canto fermo et figurato*“ (1545) —



Пиетро Ааронъ

„Кратко изложение за много тайни колебания и вътрешни разрешения върху основното и фигурално пѣние.“

Абджиевъ, Никола — цигулковъ педагогъ, род. 14 февр. 1883 въ Татаръ-Пазарджикъ, като гимназистъ започва да учи самъ цигулка; следъ свършване на гимназията въ Пловдивъ 1905/909, учи въ Брюкселската консерватория: хармония при Жилсонъ и Юерти, а цигулка при Томсонъ. Успоредно съ заниманията си въ консерваторията посещава и курсоветъ по контрапунктъ, инструментация, история и др. въ „*Ecole des Hautes études musicales*“. Следъ завръщането си въ България учител-